

مقایسه تخصص طب داخلی در دنیا: ارایه مدل برای جمهوری اسلامی ایران

دکتر فریدون عزیزی^{۱*}

^۱ مرکز تحقیقات غدد درون ریز، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

مقدمه

متخصصین طب داخلی مراقبت‌های بهداشتی و درمانی بالغین جامعه در زمینه بیماری‌های قلب و عروق، ریه، گوارش، غدد درون ریز و متابولیسم، خون و غدد لنفاوی، استخوان و مفاصل، اعصاب، کلیه و عفونی را به عهده دارند. آموزش طب داخلی در ایران از بیش از ۵۰ سال قبل شروع شد، مع‌هذا میزان نیاز و نیز ظرفیت‌های آموزش این رشته در سال‌های اخیر مورد بررسی قرار نگرفته است. هدف از انجام این مطالعه، بررسی نیازها و ظرفیت‌ها و نیز ارایه پیشنهاد برای رفع نیازهای کشور در تربیت متخصصین طب داخلی است. جهت ارایه مدلی برای آموزش تخصصی داخلی در ایران، برنامه آموزشی تخصص طب داخلی در ایران و جهان مورد بررسی قرار گرفت و تعداد مورد نیاز متخصصین داخلی با مقایسه آن با سایر کشورها برآورد شد.

تربیت نیروی انسانی

مدارک موجود نشان می‌دهد که تقریباً حدود ۳۰۰۰ نفر متخصص طب داخلی در کشور مشغول کار هستند. در دهه اخیر تعداد پذیرش دستیاران تخصصی طب داخلی حدود ۱۸۰ تا ۲۱۳ نفر در سال بوده است. از سال ۱۳۶۴ که به تدریج تربیت دستیاران در رشته‌های فوق تخصصی طب داخلی شکل گرفت، به تدریج تعدادی از متخصصین طب داخلی به آموزش رشته‌های فوق تخصصی وارد شده و لذا عملاً از وظایف طب داخلی عمومی آنها کاسته شده و به آموزش، پژوهش و درمان در رشته‌های فوق تخصصی خاصی همت گمارده‌اند.

با توجه به ۷۴ میلیون جمعیت کشور به نظر می‌رسد که به طور متوسط تقریباً برای هر ۲۵۰۰۰ نفر جمعیت کشور یک متخصص طب داخلی وجود دارد. مع‌هذا باید توجه کرد که حدود یک سوم این افراد در تهران و یک سوم دیگر در ۶ شهر بزرگ کشور هستند. لذا بدون محاسبه تهران، نسبت متخصص داخلی به جمعیت در سایر نقاط کشور ۱ در ۳۱۰۰۰ است و بدون محاسبه ۶ شهر بزرگ کشور، این نسبت تقریباً به ۱ در ۴۵۰۰۰ نفر می‌رسد.

ظرفیت آموزش تخصص طب داخلی در کشور در سه دهه اخیر به طور تزايدی افزایش یافته است، به طوری که اکثریت دانشگاه‌های علوم پزشکی دارای این تخصص هستند. در سال‌های گذشته با توجه به سردرگمی در تعداد مورد نیاز دستیاران و نیز مبهم بودن جایگاه متخصص طب داخلی در سیستم ارایه خدمات بهداشتی درمانی کشور، افزایش پذیرش دستیاران متوقف شده است و این امر مشکلاتی در جهت ارایه خدمات درمانی مناسب در بیمارستان‌های دانشگاهی را به همراه داشته است.

نیازها

در جمهوری اسلامی ایران حدوداً ۸۵۰ بیمارستان وجود دارد. بسیاری از این بیمارستان‌ها و حداقل ۴۱۰ بیمارستانی که بیشتر از ۱۰۰ تخت‌خوابی هستند، نیاز به داشتن حداقل ۵ متخصص طب داخلی دارند. بدیهی است که بسیاری از بیمارستان‌های دانشگاهی به ۸ تا ۱۰ متخصص طب داخلی برای انجام کلیه امور آموزشی، پژوهشی، درمانی و مدیریتی خودنیاز دارند. لذا می‌توان تخمین زد که در حدود ۳۰۰۰ نفر متخصص طب داخلی برای این منظور نیاز است. علاوه بر این